

Warszawa, dn.   grudnia 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 16/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko L z siedzibą w B przedstawione we wniosku z dnia 27 października 2020 r., data wpływu do Prezesa Agencji w dniu 2 listopada 2020 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa ustawy o zapasach – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 października 2020 r., (data wpływu do Prezesa Agencji w dniu 2 listopada 2020 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, L w B zwróciła się o udzielenie indywidualnej

interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 1 października 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

Pismem nr BPl0z.523.18.2020 z dnia 9 listopada 2020 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Pana X, pełnomocnika Spółki, do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez złożenie oryginału albo poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu pełnomocnictwa udzielonego przez osoby uprawnione do reprezentowania Spółki, zgodnie z zasadami wynikającymi z Krajowego Rejestru Sądowego. Wezwanie doręczono dniu 12 listopada 2020 r.

Wnioskodawca pismem z dnia 19 listopada 2020 r., (data wpływu do Prezesa Agencji 24 listopada 2020 r.) przesłał poświadczony notarialnie odpis udzielonego pełnomocnictwa dla Pana X. Potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa zostało przesłane wraz z wnioskiem o udzielenie interpretacji ustawy o zapasach .

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny i zdarzenie przyszłe oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca, będący w myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem, produkuje paliwo żeglugowe lekkie M o kodzie CN 2710 19 47. Produkt ten jest w myśl art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, w związku z §3 Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 poz. 1373 - dalej: „rozporządzenie w sprawie wykazu produktów naftowych”), paliwem, a zatem Wnioskodawca jest zobowiązany uiszczać opłatę zapasową od produkcji M oraz tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe. Wnioskodawca produkuje również produkt naftowy o kodzie CN 2710 19 55. Produkt ten nie jest paliwem w myśl ustawy o zapasach i rozporządzenia w sprawie wykazu produktów naftowych (tj. jego produkcja nie powoduje

konieczności utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej).

Wnioskodawca sprzedaje wyżej wymienione produkty spółce zależnej Asfalt (dalej zwaną Spółką zależną), odpowiedzialnej w Grupie Kapitałowej Wnioskodawcy za sprzedaż paliw żeglugowych. Spółka zależna dokonuje procesu mieszania i barwienia produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 55, w wyniku czego powstaje nowy produkt naftowy o nazwie paliwo żeglugowe R o kodzie CN 2710 19 62. Jako, że RMG 380 jest paliwem w myśl ustawy o zapasach oraz rozporządzenia w sprawie wykazu produktów naftowych, Spółka zależna staje się producentem (spółka ta jest wpisana do rejestru systemu zapasów interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych).

Obydwa produkty naftowe, tj. zakupione od Wnioskodawcy M oraz wyprodukowane przez Spółkę zależną, na bazie zakupionej od Wnioskodawcy pozostałości próżniowej z frakcji parafinowej, R, są paliwami żeglugowymi. Spółka zależna, posiadając niezbędne zasoby oraz kompetencje w ramach Grupy Kapitałowej Wnioskodawcy, prowadzi sprzedaż paliw żeglugowych dostarczając te paliwa na statki do końcowych odbiorców, między innymi z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski. Spółka Zależna nabywa paliwo M wyłącznie od Wnioskodawcy, co daje możliwość zidentyfikowania przepływu produktu oraz obiegu dokumentów na każdym etapie procesu.

Część odbiorców w zakresie międzynarodowego bunkra morskiego (klientów/armatorów) przy składaniu zamówień na paliwo żeglugowe zgłasza wymagania w zakresie obniżonej lepkości nabywanych przez nich produktów. Celem obniżenia lepkości dostarczanego na międzynarodowy bunkier morski paliwa, Spółka zależna dokonuje mieszania paliwa M oraz R w wyniku czego powstaje produkt, paliwo żeglugowe, zgodny ze specyfikacją zamawiającego o nazwie RM o kodzie CN 2710 19 62 (tj. takim samym jak kod paliwa żeglugowego R). Proces mieszania jest lub będzie dokonywany poprzez mieszanie dwóch rodzajów paliwa tj. paliwa

żeglugowego dieslowego M o kodzie CN 2710 19 47 oraz paliwa żeglugowego pozostałościowego R o kodzie CN 2710 19 62:

- a) W zakładzie produkcyjnym (Y) poprzez równoczesny załadunek w/w paliw w odpowiednich proporcjach rurociągami z wykorzystaniem mieszalnika (blendera) na autocysternę bunkrującą statek, lub
- b) w zbiornikach barki przed wyładunkiem bezpośrednio na statek lub na autocysternę bunkrującą następnie statek, lub
- c) w mieszalniku (blenderze) podczas jego wyładunku z barki bezpośrednio na statek lub na autocysternę bunkrującą następnie statek, lub
- d) w zbiorniku magazynowym naziemnym, z którego następnie odbywać się będzie dystrybucja paliwa żeglugowego na statki z wykorzystaniem autocystern lub autocystern i barek/bunkierek.

Wnioskodawca podkreśla, że wyżej wymieniony proces jest dokonywany jedynie w celu obniżenia lepkości dostarczanego na statek paliwa żeglugowego. Tylko i wyłącznie w celu realizacji zamówienia klienta, Spółka zależna dokona procesu mieszania M oraz R. Na podstawie wystawionego przez Spółkę zależną kwitu bunkrowego oraz ewidencji produkcyjnej można dokładnie obliczyć rodzaj i ilość dostarczonego paliwa RM wraz z informacją jaką część mieszanki stanowiło paliwo M a jaką paliwo R. Możliwa jest więc na każdym etapie analiz bądź kontroli, dokładna weryfikacja w zakresie ilości paliwa M nabytego przez Spółkę zależną od Wnioskodawcy, przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski jako część paliwa żeglugowego RM dostarczonego na statek z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski.

W związku z powyższym Wnioskodawca pyta, czy, przy wyliczaniu zgodnie z art. 21 b ust. 2 ustawy o zapasach należnej do uiszczenia opłaty zapasowej dla paliw oraz tworząc zapasy obowiązkowe paliw, może skorzystać, w przypadku sprzedawanego do Spółki zależnej paliwa żeglugowego M, z pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach w sytuacji gdy sprzedane do Spółki zależnej paliwo żeglugowe typu dieslowego M o kodzie CN 2710 19 47, jest następnie zmieszane przez Spółkę zależną, jedynie w celu obniżenia lepkości by spełnić wymagania

klientów, z paliwem żeglugowym pozostałościowym R o kodzie CN 2710 19 62 w wyniku czego powstaje paliwo RM, o kodzie CN 2710 19 62, które jest następnie dostarczane przez Spółkę zależną na statek z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski?

W ocenie Wnioskodawcy, przy wyliczaniu zgodnie z art. 21 b ust. 2 ustawy o zapasach należy do uiszczenia opłaty zapasowej dla paliw oraz tworząc zapasy obowiązkowe paliw, może skorzystać, w przypadku sprzedawanego do Spółki zależnej paliwa żeglugowego M, z pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach w sytuacji gdy sprzedane do Spółki zależnej paliwo żeglugowe M o kodzie CN 271019 47, jest następnie zmieszane, w celu obniżenia lepkości, z paliwem żeglugowym R o kodzie CN 2710 19 62 w wyniku czego powstaje paliwo RM, o kodzie CN 2710 19 62, które zostanie dostarczone na statek przez Spółkę zależną z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski.

Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach, wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski. Pomniejszenie opłaty zapasowej w przypadku dostawy paliw przeznaczonych na bunkier morski warunkowane jest potwierdzeniem tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach (rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczania wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczania opłaty zapasowej - Dz.U. 2014, poz. 1807 - dalej: „rozporządzenie w sprawie dokumentów”). Zgodnie z § 3 ust 1 pkt. 2 w/w rozporządzenia, dokumentami uprawniającymi do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach, są m in. oświadczenia dostawcy paliwa przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski, złożone przez dostawcę zaopatrującego

bezpośrednio statki morskie w takie paliwo, które muszą zawierać informacje określone w § 3 ust 3 rozporządzenia w sprawie dokumentów, tj.:

- 1) nazwę i adres dostawcy paliwa;
- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) i numer identyfikacji podatkowej (NIP) dostawcy paliwa ciekłego;
- 3) nazwę i adres sprzedawcy paliwa;
- 4) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) i numer identyfikacji podatkowej (NIP) sprzedawcy paliwa ciekłego;
- 5) informację o rodzaju i ilości zakupionego paliwa w okresie, którego dotyczy oświadczenie;
- 6) wykaz numerów i dat wystawienia dokumentów (kwitów bunkrowych zawierających numer IMO) dostawy paliwa na statek potwierdzających, że zakupione paliwo zostało przeznaczone do bunkrowania statków;
- 7) podpis osoby dostarczającej paliwo w imieniu dostawcy.

Wnioskodawca podkreśla, że aby przy wyliczaniu należnej do uiszczenia opłaty zapasowej dla paliw mógł skorzystać z możliwości pomniejszenia wielkości tej opłaty na podstawie art. 5 ust. 6 pkt. 2 ustawy o zapasach, muszą zostać spełnione łącznie następujące warunki:

1. Paliwo musi zostać przeznaczone na międzynarodowy bunkier morski,
2. Wnioskodawca musi otrzymać oświadczenie dostawcy paliwa przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski, złożone przez dostawcę zaopatrującego bezpośrednio statki morskie w takie paliwo,
3. Oświadczenie wystawione przez Spółkę zależną i dostarczone do Wnioskodawcy musi spełniać warunki, o których mowa w § 3 ust 3 rozporządzenia w sprawie dokumentów.

Jeśli chodzi o pierwszy warunek, w ocenie Wnioskodawcy wynikający bezpośrednio z treści art. 5 ust. 6 pkt. 2 ustawy o zapasach, jest on spełniony

w opisanym przypadku. Paliwo żeglugowe M, pomimo tego, że zostaje zmieszane z paliwem żeglugowym R przed dostarczeniem na statek, w wyniku czego powstaje paliwo żeglugowe RM (o innym niż M kodzie CN), w żadnym momencie nie zmienia swojego przeznaczenia, jakim jest międzynarodowy bunkier morski. Tylko i wyłącznie z uwagi na specyficzne wymagania klienta/odbiorcy w zakresie lepkości odbieranego z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski produktu, konieczne jest zmieszanie paliwa bunkrowego typu dieslowego (M) z paliwem bunkrowym pozostałościowym (R) przed dokonaniem sprzedaży paliwa do odbiorcy, co jednoznacznie wskazuje na przeznaczenie paliwa M wyłącznie na międzynarodowy bunkier morski.

Jeśli chodzi o warunek drugi, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że jest on również jest spełniony, gdyż stosowne oświadczenie Wnioskodawca każdorazowo otrzymuje od Spółki zależnej, będącej bezpośrednim dostawcą paliw zaopatrującym statki morskie. Wnioskodawca sprzedaje M do Spółki zależnej, która po wymieszaniu, w celu obniżenia lepkości, paliwa żeglugowego lekkiego M z paliwem żeglugowym R dokonuje dostawy paliwa RM na statek.

Zdaniem Wnioskodawcy trzeci warunek również jest spełniony. Wystawione przez Spółkę zależną oświadczenia każdorazowo zawierają: nazwę, adres i dane dostawcy (Spółki zależnej), nazwę, dane i adres sprzedawcy (Wnioskodawcy), informację o ilości zakupionego paliwa którego dotyczy oświadczenie oraz podpis osoby dostarczającej paliwo w imieniu Spółki zależnej. Wymóg, o którym mowa w § 3 ust 3 pkt 6 w związku z § 3 ust 2 pkt 7 rozporządzenia w sprawie dokumentów również zostanie spełniony, gdyż wystawiony przez nabywcę paliwa kwit bunkrowy oraz załącznik do niego będzie zawierał szczegółową informację w zakresie ilości dostarczonego paliwa RM wraz z informacją jaką część mieszanki stanowiło paliwo M a jaką paliwo R. Ponadto prowadzona ewidencja produkcyjna, w przypadku załadunku paliwa RM w zakładzie produkcyjnym w rafinerii w Gdańsku, poprzez równoczesny załadunek w/w paliw w odpowiednich

proporcjach rurociągami z wykorzystaniem mieszalnika (blendera) na autocysternę bunkrującą statek umożliwi wykazanie przy każdej dostawie paliwa RM zawartości paliwa M. Możliwa będzie więc na każdym etapie analiz bądź kontroli, dokładna weryfikacja w zakresie ilości i paliwa M nabytego przez Spółkę zależną od Wnioskodawcy przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski i jego udziału w paliwie żeglugowym RM dostarczonym ostatecznie na statek przez Spółkę zależną z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski.

Wobec przedstawionej powyżej argumentacji, mając na uwadze opisany powyżej opis stanu faktycznego, jak i zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca wnioskuje o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych prawidłowości przedstawionego w niniejszym wniosku stanowiska dotyczącego opisanego sposobu pomniejszenia przez Wnioskodawcę, zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach, wielkości produkcji paliw stanowiącej podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych oraz obliczenia opłaty zapasowej, o ilość paliwa żeglugowego typu dieslowego M o kodzie CN 2710 19 47, sprzedawanego do Spółki zależnej z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski, które przed dostawą na statek zostaje zmieszane przez Spółkę zależną, jedynie w celu obniżenia lepkości, z paliwem żeglugowym pozostałościowym R o kodzie CN 2710 19 62 w wyniku czego powstanie paliwo RM, o kodzie CN 2710 19 62.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego uznano za prawidłowe;

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny

publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZOP - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Natomiast przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 18 stanowi, iż producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążyą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN)

według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 47 oraz ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 62, natomiast z przepisu § 6 pkt 7 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 19 47, zaś z przepisu § 6 pkt 8 wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią ciężkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 19 62.

Z przepisu § 2 pkt 2 lit. i powyższego rozporządzenia wynika, że kod CN 2707 50 55 określa również półprodukty rafineryjne, których przywóz lub produkcja nie rodzi obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Natomiast z art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach wynika, że wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
- 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,

- 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
- 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy,
- 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
- 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji

- pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach, minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w ust. 6, uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców, a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie dokumentów, dokumentami uprawniającymi do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach, są m. in. oświadczenia dostawcy paliwa przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski, złożone przez dostawcę zaopatrującego bezpośrednio statki morskie w takie paliwo, które muszą zawierać informacje określone w § 3 ust. 3 rozporządzenia w sprawie dokumentów, tj.:

- 1) nazwę i adres dostawcy paliwa;

- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) i numer identyfikacji podatkowej (NIP) dostawcy paliwa ciekłego;
- 3) nazwę i adres sprzedawcy paliwa;
- 4) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) i numer identyfikacji podatkowej (NIP) sprzedawcy paliwa ciekłego;
- 5) informację o rodzaju i ilości zakupionego paliwa w okresie, którego dotyczy oświadczenie;
- 6) wykaz numerów i dat wystawienia dokumentów (kwitów bunkrowych zawierających numer IMO) dostawy paliwa na statek potwierdzających, że zakupione paliwo zostało przeznaczone do bunkrowania statków;
- 7) podpis osoby dostarczającej paliwo w imieniu dostawcy.

Natomiast definicję międzynarodowego bunkra morskiego zawiera art. 2 pkt 15a ustawy o zapasach, zgodnie z którym jest to ilość paliwa dostarczonego statkom pod wszystkimi banderami prowadzącym morską lub śródlądową żeglugę międzynarodową, z wyjątkiem paliw zużywanych przez statki rybackie, kutry rybackie, łodzie rybackie i jednostki sił zbrojnych.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności produkuje paliwo żeglugowe lekkie M o kodzie CN 2710 19 47. Produkt ten jest paliwem, a zatem Wnioskodawca jest zobowiązany uiszczać opłatę zapasową oraz tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe od produkcji M. Wnioskodawca produkuje również produkt naftowy o kodzie CN 2710 19 55. Produkt ten nie jest paliwem w myśl ustawy o zapasach i rozporządzenia w sprawie wykazu produktów naftowych. Wnioskodawca sprzedaje wyżej wymienione produkty spółce zależnej. Spółka zależna dokonuje procesu mieszania i barwienia produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 55, w wyniku czego powstaje nowy produkt naftowy o nazwie paliwo żeglugowe R o kodzie CN 2710 19 62. Powyższe produkty tj. zakupione od Wnioskodawcy M oraz wyprodukowane

przez Spółkę zależną, na bazie zakupionej od Wnioskodawcy pozostałości próżniowej z frakcji parafinowej, R, są paliwami żeglugowymi.

Spółka zależna prowadzi sprzedaż paliw żeglugowych dostarczając te paliwa na statki do końcowych odbiorców między innymi z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski. Spółka zależna nabywa paliwo M wyłącznie od Wnioskodawcy, co daje możliwość zidentyfikowania przepływu produktu oraz obiegu dokumentów na każdym etapie procesu.

W związku z tym, że część odbiorców w zakresie międzynarodowego bunkru morskiego przy składaniu zamówień na paliwo żeglugowe zgłasza wymagania w zakresie obniżenia lepkości nabywanych przez nich produktów Spółka zależna, celem obniżenia lepkości dostarczanego na międzynarodowy bunkier morski paliwa, dokonuje mieszania paliwa M oraz R w wyniku czego powstaje produkt, paliwo żeglugowe, zgodny ze specyfikacją zamawiającego RM o kodzie CN 2710 19 62. Proces mieszania jest lub będzie dokonywany poprzez mieszanie dwóch rodzajów paliwa tj. paliwa żeglugowego dieslowego M o kodzie CN 2710 19 47 oraz paliwa żeglugowego pozostałościowego R o kodzie CN 2710 19 62.

Wnioskodawca wskazał również, że wyżej wymieniony proces jest dokonywany jedynie w celu obniżenia lepkości dostarczanego na statek paliwa żeglugowego oraz realizacji zamówienia klienta. Na podstawie wystawionego przez Spółkę zależną kwitu bunkrowego oraz ewidencji produkcyjnej można dokładnie obliczyć rodzaj i ilość dostarczonego paliwa RM wraz z informacją jaką część mieszanki stanowiło paliwo M a jaką paliwo R. Możliwa jest więc na każdym etapie analiz bądź kontroli, dokładna weryfikacja w zakresie ilości paliwa M nabytego przez Spółkę zależną od Wnioskodawcy, przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski jako część paliwa żeglugowego RM dostarczonego na statek z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski.

Reasumując, pomimo tego, że paliwo żeglugowe M zostaje zmieszane z paliwem żeglugowym R przed dostarczeniem na statek, w wyniku czego powstaje paliwo żeglugowe RM, zdaniem Organu, w żadnym momencie M

nie zmienia swojego przeznaczenia, jakim jest międzynarodowy bunkier morski, czyli spełnia wymagania przepis art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach, który wyraźnie stwierdza, że wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości paliw - przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski.

Ponadto warunkiem jaki przewidział ustawodawca dotyczącym pomniejszeń jest potwierdzenie ilości paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski odpowiednimi dokumentami, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach. Zgodnie z § 3 ust. 1-3 rozporządzenia w sprawie dokumentów, wskazane pomniejszenie może być stosowane wyłącznie w przypadku posiadania przez dany podmiot oświadczenia. I jak potwierdza Wnioskodawca, również te warunki zostaną spełnione. Wystawione przez Spółkę zależną oświadczenia będą każdorazowo zawierać: nazwę, adres i dane dostawcy (Spółki zależnej), nazwę, dane i adres sprzedawcy (Wnioskodawcy), informację o ilości zakupionego paliwa którego dotyczy oświadczenie oraz podpis osoby dostarczającej paliwo w imieniu Spółki zależnej. Wystawiony przez nabywcę paliwa kwit bunkrowy oraz załącznik do niego będzie zawierał szczegółową informację w zakresie ilości dostarczonego paliwa R wraz z informacją jaką część mieszanki stanowiło paliwo M a jaką paliwo R. Ponadto prowadzona ewidencja produkcyjna, w przypadku załadunku paliwa RM w zakładzie produkcyjnym w rafinerii w Y poprzez równoczesny załadunek w/w paliw w odpowiednich proporcjach rurociągami z wykorzystaniem mieszalnika (blendera) na autocystrnę bunkrującą statek umożliwi wykazanie przy każdej dostawie paliwa RM zawartości paliwa M. Możliwa będzie więc na każdym etapie analiz bądź kontroli, dokładna weryfikacja w zakresie ilości i paliwa M nabytego przez Spółkę zależną od Wnioskodawcy przeznaczonego na międzynarodowy bunkier morski i jego udziału w paliwie żeglugowym RM dostarczonym

ostatecznie na statek przez Spółkę zależną z przeznaczeniem międzynarodowy bunkier morski.

Podsumowując, Organ w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego i przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę będącego producentem paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, może skorzystać z pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach przy wyliczaniu należnej opłaty zapasowej dla paliw oraz tworząc zapasy obowiązkowe paliw, w przypadku sprzedawanego do Spółki zależnej paliwa żeglugowego M z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski, również w sytuacji gdy sprzedane do Spółki zależnej paliwo żeglugowe typu dieslowego M o kodzie CN 2710 19 47 jest następnie zmieszane przez Spółkę zależną, jedynie w celu obniżenia lepkości z paliwem żeglugowym pozostałościowym R o kodzie CN 2710 19 62 w wyniku czego powstaje paliwo RM, o kodzie CN 2710 19 62, które jest następnie dostarczane przez Spółkę zależną na statek z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski, pod warunkiem, że taki schemat działania będą potwierdzały dokumentami wymaganymi na podstawie § 3 ust. 3 rozporządzenia w sprawie dokumentów.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego i przyszłego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.